

லண்டன் 2019-

அது ஒரு அழகான காலநேரம். லண்டனில் வசந்தகாலம் முடிந்து விட்டது.சாடயான இளம் குளிர் காற்றின் தழுவலில் தோட்டத்து சட்டிகொடிகள் இணைந்து சிலிர்த்துக் கொண்டிருந்தன.பழுத்துக் கொண்டிருக்கும் தக்காளிகள் காலசைச்சுரியனின் இளம் சட்டில் பளபளத்தன. வலையில் படர்ந்து பித்துக் கிடந்த சிறுமல்லிகையின் மணம் மனத்திற்கு இதமளித்தது. வசந்த காலம் முடியப்போகிறது. தோட்டத்தில் போட்டிருந்த மரக்கறிவகைகள் தங்கள் சுவையமைதித்த திருப்தியுடன் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வாடத் தொடங்கி விட்டன. ஒரு சில மாதங்களுக்கும் முன்பு விதைத்த சிறு பயிர்கள் முளைத்து வளர்ந்து அதைச் செய்வதற்குப் பல விதமான பரிசுகளகைக் காய்களின்களும் பழங்களின்களும் கொடுத்துவிட்டு காலமாற்றத்தில் தளர்ந்து,முதிர்ந்து தங்கள் வாழ்க்கையமைதித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

'நானும் அப்படியா? இந்த சட்டிகொடிகள் தங்களை இந்தப் பிடியில் விதைக்கச் சொல்லி யாரையும் கடைகவில்லை, எனது திருப்திக்கு எனது தவேகைக்கு விதைத்தனே, பாதுகாத்தனே, இன்று அந்த விதையின் பல பரிமாணங்களை ஒரு பாதுகாவலன் மாதிரிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறனே' வாடித்தளர்ந்து கொண்டிருக்கும் திராட்சையிலகைகளைத் தடவியபி யோசித்துக் கொண்ட போது அவள் மனம் சட்டென்று அவளைப் பற்றிக் களே விகட்டது.

'வாழ்க்கை என்ற வற்றுக்குக் கானல் நீ ரோட்தில் நானும் இப்படித்தானா? என்னபைப் போன்ற பல பண்களும் இப்படித்தானா, சூயமாக எதுவும் செய்ய முடியாத வற்றுவிதைத் தொடர்களா,கானல் நீ ரோட்டத்தில் வறும் பிம்பங்களா? ஞானசேஸ்வரி தன்னதைத் தானே கட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, வீட்டுக்குள்ளிருந்து அவள்

கணவரின் காரல் சத்தமாக அவளையழைத்தது.

'ஞானஸேவரி. யாரோ கதவதை தட்டுகினம்'. அவர் மிகவும் சத்தமாக அவளையழைக்கிறார்.

அவளின் கணவராகுப் பல வருத்தங்கள். பெரிதாக நடந்து திரிய முடியாது. அவள் ஒரு இயந்திரம். அவர் அழைத்த காரலுக்கு அசனாந்து திரியும் ஒரு நடமாடும் மனித இயந்திரம்.

அவள் தோட்டத்திலிருந்து வீட்டுக்குச் சென்று கதவதை திறந்தாள்.

ஞானஸேவரி தனக்கு முன்னால் நிமிர்ந்து நின்றிருந்த ஆங்கிலியைப் பணைமணியை ஏற இறங்கப் பார்த்தாள். அன்று திங்கட் கிழமை. வளையில பாடசாலை போகும் குழந்தைகள், வலையைக் குப்போகும் மாந்தர்கள் என்று தரையில் பல சந்தடிகள். வந்து நின்ற ஆங்கிலியைப் பணைமணி, 'ஹலோ எனது பெயர் மரே டானியல், உள்ளூராட்சியின் முதியோர் நலவிடயங்களைச் சார்ந்த விசாரணைப் பிரிவிலிருந்து வருகிறேன். நீங்கள் திருமதி அருளம்பலம் ஞானஸேவரிதானே?'

அவள் ஒரு அழகிய பணை. காரலும் மிகவும் இனிமையாகவும் கனிவாகவழிந்து. முதியோர்களின் பராமரிப்புக்கென்றே பிறந்த அன்பான முகத்தில் ஒரு அழகிய சிறுபுன் முறுவல் தவழ்ந்துகொண்டிருந்தது.

தங்கள் வீட்டு வாசற்படியில் வந்து நின்றிருக்கும் ஆங்கிலியைப் பணைக்கு முப்பது வயதுக்கு மலேரிகாது என்று ஞானஸேவரி தனக்குள் ஏன் நினைத்துக் கொண்டாள் என்று தரையாது. ஞானஸேவரியின் கணவர் அருளம்பலத்திற்குப் பல வதை திய சவேகைகள் இருப்பதால் அதையொட்டிப் பல தரப்பட்ட உத்தியோகத்தர்களும் அடிக் கடி வருவது வழக்கம். அவர்களிற்பெரும்பாலோர் கிட்டத்தட்ட முப்பது நாற்பது வயதுடையவர்களாக இருப்பதை ஒரு காலத்தில் ஆசிரியையாகவிரும்புத ஞானஸேவரி ஊக்கித்துக் கொண்டாள்.

வந்திருந்த பணைமணியை வீட்டுக்குள் வரவழைந்து அழைத்துச் சென்ற ஞானஸேவரின் கணவர் அமர்ந்திருக்கும் முன்னறையில் அவளை அமரச்சொன்னாள். வந்திருந்த பணைமணி அருளம்பலத்தாராக்கு, 'கூடமோர்ணிங்' சொல்லித் தன்னை அறிமுகம் செய்தபின்; தனது பலைதை திறந்தாள்.

ஞானஸேவரின் வந்திருந்த உத்தியோகத்தருக்கு அருந்துவதற்கு என்ன கொடுக்கலாம் என்ற யோசனையில் கணவரின் தனது பார்வையைச் செலுத்தினாள். வந்திருப்பவள் படபடவென்று சில பைபர்களை எடுத்துத் தாள். பின்னர், துபுரூ. அருளம்பலத்தபை பார்த்து, 'மிஸ்டர் அருளம்பலம், நீங்கள் இங்கு உங்களாக்கு உதவிக்கு இங்கு வந்திருந்த வலையாள் ஒருத்தர் உங்கள் மனவியுடன் தவேயைற முறையில் பழக முயன்றதாக முறப்பாடு செய்திருக்கிறீர்கள். அதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் விளக்கிச் சொல்ல

முடியுமா?' என்று கேட்டாள் வந்திருந்த ஆங்கிலப் பெண்மணியின் தொனியில் ஒரு அழுத்தமான தொனி தெரிந்தது.

அதனைக் கேட்ட ஞானஸே வரிக்கு மரேரி டானியல் என்ற அந்த ஆங்கிலப் பெண் என்ன பசுகிறாள் என்று தெரியவில்லை. ஞானஸே வரியும் அவர் கணவர் அருளம்பலமும் வயதுபோன தம்பதிகள் கழந்தைகள் கிடையாது. சொந்தக் காரர்களும் தபிரத்திலிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்ய சோசியல் சரே விஸ் அல்லது உள்ளுள் ஆட்சியிலிருந்து அவ்வப்போது முதியோர்களுக்கு உதவி செய்யும் வலையாட்களையனுப்புவார்கள்.

அவர்கள் யாரும் தன்னிடம் 'தேவையற்ற' முறையிற் பசேவில்லை என்று ஞானஸே வரிக்குத் தெரியும்.

கணவனைத் திரும்பிப் பார்த்தாள் அவர் மனவியைக் கவனிக்காமல், தனது தொண்டையைக் கணத்தைக் கொண்டிருந்த நாள்கள் உங்களையிட வித்தியாசமான கலாச்சாரத்தைக் கொண்டவர்கள். கபிலிக்கு வலையைக் கருவர்கள் எங்கள்குரிய மரியாதையைத் தரவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பவர்கள்' என்று ஆரம்பித்தார்.

'அதனைத் தான் விசாரிக்க வந்திருக்கிறேன். உங்களின் டாய்லெட்டைத் திருத்த வந்தவர் உங்கள் மனவியுடன் தகாத மொழியில் பசேயதாகக் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறீர்கள். அதை விபரமாகச் சொல்ல முடியுமா?'

ஞானஸே வரிக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அருளம்பலத்தார், இரத்தய நோய், நீ ரழிவ நோய் என்று நாற்பது வயதிலிருந்தே பல வருத்தங்களுடன் வாழ்பவர். நோய் காரணமாக அவர் எதுவும் பரிதாபச் செய்ய முடியாததால் அவர்களுக்கு உதவி செய்யச் சிலரை அவர்கள் சோசியல் சரே விஸில் கேட்பார்கள். அப்படி வருபவர்களில் யாரும் தன்னிடம் தேவையற்ற முறையில் பழக முயன்றதாக அவளுக்குத் தெரியாது.

வந்திருந்த பெண் ஞானஸே வரியைப் பார்த்து, அழகிய புன்முறுவலைத் தன் முகத்தில் தவழவிட்டாள். ஞானஸே வரிக்கு அவள் தன்னை 'விசாரிக்கப் போகிறாள்' என்று புரிந்தது. 'எனது கணவர் சொல்வதுபோல் இங்கு எங்கள்கு உதவி செய்ய வந்த யாரும் என்னிடம் தேவையற்ற முறையிற் பழகவில்லை' என்று சொல்ல நினைத்தவள் அதைச் சொல்லவில்லை. தேவையற்ற மொழியில் அவளுடன் யாரோ ஒரு தர; பழக முயன்றதாக முறைப்பாடு கொடுத்திருக்கும் கணவனின் முறைப்பாட்டை எதிர்த்து அவள் ஏதும் சொன்னால் அதன் பின் அந்த வீட்டுப் போர்க்களமாகிவிடும் என்று அவளுக்குத் தெரியும்.

ஆனாலும் அந்தப் பெண் கேட்ட கேள்விக் கு என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியாமற் கணவரைச் சாடையாகப் பார்த்தாள். அவர் வறோ எங்கயே போ பார்ப்பதுபோல் பார்வையைத் திரும்பிக் கொண்டார்.

வந்திருந்த பெண் தனக்கு முன்னாலிருந்த தமிழ்த் தம்பதிகளைப் பார்த்தாள். ஞானஸே வரி தயங்குவது அவளின் முகப்பாவத்திலிருந்து தெரிந்தது. அருளம்பலம், மனவியைப் பார்க்காமல், மரேரியைப் பார்த்துச் சொன்னார், 'எனது மனைவி மிகவும் சங்கோஜமான பிறவி. மனம் விட்டு எதையும் சொல்லமாட்டாள். நான் உங்கள்கு எழுதிய கடிதத்தில் இங்கு எங்கள் டாய்லெட்டைத் திருத்த வந்தவன் எனது மனைவியிடம் தேவையற்ற

மூறையில் பழகினார் அது எங்கள் அமைதிப்பதாகவும் எனது மனவிக் குக் கடும் மன உளசை சலதைத் தந்ததாகவும் எழுதியிருந்தனே' என்று தொடங்கினார்.

மரீ அவரின் விளக்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். ஞானஸே வரிக் கத் தன் கணவர் என்ற சொல்லத் தொடங்குகிறார் என்று சாடயாகப் புரியத் தொடங்கியது.

அவர் தொடர்ந்தார்,

'எனது மனவியை அவர் திருமதி அருளம்பலம் என்றுதான் அழைத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த வலையாள் எனது மனவியை டார்லிங் என்று அழைத்தார். நாங்கள் தமிழர்கள். எங்கள் மனவியை டார்லிங் என்று கண்டவன் நிண்டவன் எல்லாம் கப்பிட அனுமதிக்க மாட்டோம். அந்த வலையாள் அப்படி அழைத்ததால் எனது மனவி பட்ட மன உளசை சல் கொஞ்ச நஞ்சு சமல்ல. நான் பல வருத்தங்களாலும் மிகவும் துன்பப்படும்வன். என்னபை பாரக்க எனது மனவி மட்டும் தானிருக்கிறாள். அவளின் மனமும் சரியில்லாவிட்டால் எங்கள் நிலமனை என்னவாகும் என்று யோசித்துப் பாருங்கள்'. அவர் குரல் கரகரத்தது.

கணவரின் முகபாவமும் குரலும் நடிப்பும் ஞானஸே வரிக் குப் புரியத் தொடங்கியது.

அவளிடம் யாரும் அன்பாகப் பேசுவது அவருக்குப் பிபிக் காது என்பது அவளக்கு எப்போதிரும் தோ தெரியும். அவர்களின்; வீட்டு டாய்லெட் பிரச்சினையைத் தந்தபோது அதை என்னவென்று பார்த்து உதவி செய்ய வந்த அந்த வலையைக் காரன் ஒரு மிதாட்டியை டார்லிங் என்றழைத்தது அவரின் கவரவத திற்து அவமானமாக இருந்ததாகச் சொல்கிறார். அவள் பேசாமலிருந்தாள். ஞானஸே வரியின் மவனம் மரீக குத் தர் ம சங்கடத் தயைண்டாக் கியிருக்க வேண்டும்.

'ஐயாம் வரீ சாரி மிஸஸ் அருளம்பலம், அந்த வலையாள் வேண்டுகின்றே உங்களதைத் தவறானமூறையில் நினதைதுக் கொண்டு அப்படிச் சொல்லி உங்களையை மனவர்த்தம் தந்திருந்தால் தயவு செய்து உங்கள் கபைட என்ன நடந்தது என்று எழுதித் தரவும் அதன் பின் அவரையை வலையிலிருந்து நீக் குவதா இல்லையா என்று நாங்கள் மலே நடவடிக் கை எடுப்போம்'. மரீ அதிகம் பேசாமல் சனென்று விட்டாள்.

ஞானஸே வரி கணவரிடம் ஒன்றும் கேட்காமல் வழக்கம்போல் சமயலறையைக் குச் சனென்று விட்டாள். அவர் அவளையை சாடடாக வதைதுக் கொண்டு இந்த உலகத்தையே பழிவாங்கத் தயங்காதவர் என்பதை அவள் யாரிடமும் சொல்ல மாட்டாள், சொல்ல முடியாது. அவள் அவரின் முகத்தைப் பாரக்காமல், ஏன் இப்படி ஒருத்தனில் அபாண்டப் பழி போடுகிறீர்கள் என்று கேட்காமல் நகர்ந்து விட்டாள். கணவன் மனவியாக ஒரு வீட்டில் வாழும் இருவறே 'பிறவிகள்' அவர்கள்.

அவளின் தனிப்பட்ட உலகம் சமயலறையைத் தோட்டமும் தான். சமயலறையைப் பாத் திரங்களும் தோட்டத்துச் சடிகொடிகளும் அவளின் துயரத்தைப் பகிர்ந்து கொள் பவவை.

டாய்லெட் பிரச்சினையில் அதைத் திர்த்த வந்த சாம் என்ற வளையனை 'ஹலோ டார்லிங்' என்று தன்னையழைத்தது ஞானாவாக்குப் பிரச்சினையில்லை. வயதுபோன மூதியவர்களைக் கடகை கண்ணி வதைத் திரும்புவர்கள், வலையைக் கு வருபவர்கள் 'டார்லிங்'

என்ற அழைப்பது ஆங்கிலயே உழகைக்கும் வரக்கத்தின் பழக்கவழக்கங்களில் ஒன்று எனப்பதை ஞானா லண்டனுக்கு வந்து சொற்பநாட்களிலியே உணர்ந்துகொண்டவள்.

லண்டனுக்கு வரும்போது அவளுக்கு இருபத்தந்தை வயது. லண்டனுக்கு வந்த காலகட்டத்தில் சொந்தக்காரர் வீட்டிலிருந்தார்கள். அங்கிருந்த ஞானாவின் மாமி முறையான ஒரு மஹாபாண்டியுடன் லண்டன் கடகைகண்ணிகளாகுப்போகும்போது பெரும்பாலும் ஆங்கிலயேக் கடகைகாரர்கள் 'வடயுவான்ட் மடையர்' என்றோ அல்லது 'கான் ஐ ஹலெப் யு டார்லிங்' என்று கட்டிப்பதை ஞானா அவதானித்தாள்.

அதனைப் பற்றித் தனது மாமியார் மஹாபாண்டியிடம் கட்டிப்போது, 'ஆங்கிலயேர்கள் தங்கள் தாய்மாரை அல்லது வயதுபோனவர்களை அப்படித்தான் அழைப்பார்கள்' என்றாள். ஆனாலும் ஒரு சில ஆங்கிலயேக் கடகைகாரர்கள் வயது வித்தியாசம் பார்க்காமல் தங்களிடம் சாமான்கள் வாங்க வரும் பெண்களை 'ஹலோ டார்லிங்' அல்லது, 'ஹை சூவீ டீ,' அல்லது, 'ஹலோ மடையர்' என்பதும் பரவலான விடயம்.

அராமம்பலத்தாராக்கு அது கொஞ்சமும் பிடிக்காது. 'இவன் என்ன தொடர்ந்துதான் கட்டியவன் மாதிரி' டார்லிங்' சொல்கிறான் என்று பொருமுவார். ஆனால் அவர் தொடர்ந்துதான் கட்டிய ஞானஸேவரியை டார்லிங்' என்று கட்டிப்பிடத்து கிடையாது.

அவளைப் பெயர் சொல்லிக் கட்டிப்பிடுவதே அராமம்.

'ஏய்' அல்லது 'இஞ்சுபார்' அல்லது, 'என்னப்பா' என்ற மொழிகளிற்தான் அழைப்பார். யாரும் வீட்டுக்கு வந்திருந்தால் மட்டும் 'ஞானஸேவரி' என்று அழைப்பார். அவளின் சொந்தக்காரர்கள் அவளை 'ஞானா' என்று அழைத்தாலும் அவருக்குக் கோபம் வரும்.

'ஞானா என்றால் ஆண்பிள்ளைத் தனம் ஒலிக்கும்' என்று சொல்வார்.

ஞானஸேவரி அவருக்கெதிராக எதுவும் பசேவது கிடையாது. அவரைப் பகைத்தால் என்ன நடக்கும் என்று அவளின் சிறுவயதிலியே தெரிந்துகொண்டவள்.

அவளின் நினவை எங்கயேயோ விரிகிறது.

ஞானஸேவரி ஒரு பரவாயில்லாத வசதிபடையுடைய குடும்பத்தின் மூதற்பெண். இரண்டு தங்கைகளும் இரண்டு தம்பிகளும் உடன் சந்தோசமான வாழ்க்கையில் வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்துகொண்டிருந்தாள். அவளின் தகப்பனார் கொழும்பில் ஒரு அரசு உத்தியோகத்தராகப் பணிபுரிந்துகொண்டிருந்தார். மாதத்திற்கு ஒரு தரம் ஊருக்கு வருவார். அவரது மனைவி ஊரில் ஆசிரியையாக வேலைபார்த்துக்கொண்டு தனது குழந்தைகளை மிகவும் கவனமாக வளர்த்தாள்.

அப்பா என்பவர் மாதமொருமுறை கொழும்பிலிருந்து வருபவர். அல்லது, ஊரில் திருவிழா, உற்றார உறவினர் திருமணம் அல்லது இறந்த வீட்டு நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஒரு சில நாட்கள் வந்துபோகிறவர் என்ற நினவையே ஞானஸேவரியின் நினவையில் பதிந்திருந்தது. அவர்களின் குடும்பத்திற்கு அவளின் தாயே

நிர்வாகி,பாதுகாப்பாளர்,அன்பைச் சொரிந்து அணைத்துக் கொள்பவர்.பெரும்பாலான வசதியான பணிகள் மாதிரியல்லாமல் அவர்களின் வீட்டுக்கு வரும் வலைகை காரியமும் அம்மா அன்பாக நடத்துவாள். அம்மாவின் அத்தனை பண்புகளும் ஞானாவிடமிருந்தது.தம்பி தங்கைகளை அன்புடன் பார்த்துக் கொள்வாள்.

ஞானாவும்; அவளின் சகோதர சகோதரிகளும் படிப்பில் கெட்டித்தனமான இருப்பதற்கு அவளின் தாய் மிகவும் ஊக்கம் எடுத்துள்ளாள். மடுத்த இரு பிள்ளைகளையும் பியூட்டரியிலும் சேர்த்தாள்.கண்டவர்களிடம் பழக்கக் கட்டாது என்று மிகவும் கடுமையாக எச்சரித்து அனுப்பினாள்.அப்போது அங்கு, மிகவும் கோபக் காரக் குணமுள்ள, பணக் காரத் திமிருள்ள,சாதி வறியிபித்த அருளப்பலம் மதஸ் ஆசிரியராகவிரும்பினார். அவரைக் கண்ட முதல் நாளே ஞானா ஒரு பயத்துடன் பழகினாள் அவர் பார்வை அவர் ஒரு ஆசிரியர் என்பதற்குப் பதிலாக அவளில் மயேவதை அவள் உணர்ந்தாள்.

ஆனால் அவரின் நடத்தையை யாரிடமாவது வாய்விட்டுச் சொன்னால் அவரை அப்பிப் பழகுவதற்கு ஞானாவின் பார்வையும் குணப்பாங்களும் தான் காரணிகளாகவிரும்பும் என்று பழிபோட அவர் மட்டுமல்ல இன்னும் எத்தனையோ இருப்பார்கள் என்பதை அந்த இளம் வயதிலேயே அவளது தீர்க்கமான உள்ளுணர்வால் உணர்ந்து கொண்டவள்.

அப்போது அவளின் துரத்துச் சொந்தக்காரனான கிருஷ்ணராஜா தனது படிப்பை முடித்துக் கொண்டு கொழும்பில் போலிஸ் பயிற்சி எடுத்துக் கொண்டிருந்தான். அவளின் தகப்பன் ஒரு ஆங்கில ஆசிரியர் ஊரில் மிகவும் மதிப்புடையவர் நிறைய வாசிப்பவர். அதனால் அவரைச் சூற்றி ஒரு மாணவர் வட்டம் வாஞ்சையுடன் உலவி வரும்.

அவரின் மகனான கிருஷ்ணாவும்; தகப்பனைப் போலவே இலக்கியத்திலும் எழுத்திலும் ஆர்வமுள்ளவன்.வாட்டசாட்டமானவன். நிறைய வாசிப்பவன்.'கண்டதும் கற்றால் பண்பிதர் ஆகலாம்' என்று விளையாட்டாக அவளிடம் குறும்புச் செய்பவன்.அவள் கல்கியும் கலமைகளும் காலத்தகை கழிப்பவள்.ஆங்கிலப் பத்தகங்களையும் படிக்கச் சொல்லி அவளைத் துண்டிப்பவன்.

அவளின் சிரித்தமுகத்தில் எப்போதும் ஒரு அலாதி யான கவர்ச்சி தவழும். அந்த முகத்தை ஒரு நாள் பாரக் காவிட்டாலும் அவளுக்கு ஏதோ தவிப்பு வருவதை அவள் உணர்ந்து கொண்டபோது அதன் அர்த்தத்தைச் சாடையாகப் புரிந்து கொண்டதும் அவள் தனக்குள் நாணிக் கொண்டாள். அவர்கள் இருவரும் உறவுக் காரர் என்பதால் அவர்கள் கோயில், அல்லது பியூட்டரிக் குப்போகும் போது சந்தித்துப் பசீகக் கொள்வதை அவர்களாக குத்திரிந்தவர்கள் சந்தக்கேமாகப் பார்ப்பதற்கு இடமில்லை.

அவன்,ஞானாவை விட கொஞ்சம் வசதி குறைந்த குடும்பத்திற் பிறந்தாலும் அவனுடைய போலிஸ் படிப்புக் கப்பால் அவனது பெரும் விருப்பமாக நிறையப் பூத்தகங்கள் படிப்பதும் அவ்வப்போது கவிதைகளை எழுதிப் பிரசுரிப்பதும் பலருக்குத் தெரியும்.

சிறுவயதிலிருந்தே அவளிடம் அவன் மிகவும் பிரியமாகவிரும்பினான் என்பதை அவர்கள் வளர்ந்து வந்த காலத்தில்,வாய்விட்டுச் சொல்லாமல் மனம் விட்டு எழுதிய சில கவிதைகளை அவளிடம் கொடுத்தபோது அவற்றை ஆயிரம் தடவைகள் தனிமையில்

படித்து ஆனந்தப் பட்டவள். கிருஷ்ணனின் ராதையாக அவள் சிறுவயதிலேயே அவனிடம் தன் மனதைப் பறி கொடுத்து விட்டாள்.

எப்போதாவது அவன் அவளின் பியூட்டரியின் வாசலிற் தற்செயலாக வருவதுபோல் வருவதையும் அவள் கடகைக் கண்களால் இனிய பார்வையை அவனின் பக்கம் காட்டுவதையும் ஒரு நாள் அருளம்பலம் மாஸ்டர் தனது கூர்ப்புக் கண்களால் அவதானித்து விட்டார்.

தனக்குத் தெரிந்தவர்களிடம் அவர்களின் பின் புலத்தை விசாரித்தார்.

கிருஷ்ணன் ஞானஸே வரியை விட நான்கு வயது மித்தவன். இரூ தங்ககைகளைக் கரையேறிவிட்டுத்தான் அவனின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று பொறுப்பையுணர்ந்தவன். தங்களை விட வசதி குறைந்த அவனிடமுள்ள அவளின் ஈரப்பதை தனது தாய் தகப்பன் எப்படி எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்ற பயமிருந்தாலும், கிருஷ்ணனின்; குடும்பத்திலுள்ள நல்ல பெயரால், தங்கள் குழந்தைகளின் சந்தோசமான எதிர்காலத்தை விரும்பும் தனது தாய் தகப்பன் எப்படியோ ஒரு காலத்தில் அவளது ஆசையை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று அவள் நம்பினாள்.

1980ம் ஆண்டு தமைதம், ஞானா ஆசிரியை பயிற்சியதைத் தொடங்கக் காத்திருந்தாள். ஒரு நாள் பின்னரேம்கோயிலுக்குச் சென்றபோது, போலிஸ் பிப்பு முடிந்து கம்பீ ரமான உடையுடன் பியூட்டிக்கு நின்றிருந்த கிருஷ்ணனைக் கண்டு அவள் கண்ணைக் கண்ட ஆண்டாளாக மகிழ்ந்து போனாள்.

அன்று அவன் அவளுக்கு ஒரு கவிதைக் கடிதம் வடித்திருந்தான். வழக்கம்போல என்னுயின் ஞானா என்று தொடங்காமல் 'மடைர்லிங் ஞானா' என்று ஆங்கித்தில் அழைத்திருந்தான். அவள் அந்தக் கடிதத்தை அவள் இரூதயத்துடன் அவனை இணைத்ததுபோல் தன் மார்போடு அணைத்துக் கொண்டாள்.

இலங்கையின் வடபகுதியில் அரசியல் குழப்பங்கள் தொடர்ந்து கொண்டிருந்த காலம். இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைக்கு முடிவு காண ஆயுதப் போராட்டத்தைத் தவிர வேறொரு வழியும் கிடையாது என்ற கோஷம் வலுக்கத் தொடங்கியிருந்தது. ஒரு சிலர் அதைச் செயற்படுத்த இரகசிய முறையில் பயிற்சி எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதை அடக்க இலங்கை அரசு தனது போலிஸ் படையைத் தயார் செய்தது.

'தமிழீழப் போராளிகள் பதினாறு குழுக்களும் குமலே விரிந்து பரந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களையும்; 'பயங்கரவாதிகளாக' வலப்போட்டுப் பிடித்து வதை செய்து போராளிகளின் சிதைந்த உடல்களைப் பகிரங்கத் திருக்களில் எறிந்து விட்டும் போகும் போலிசாருக்கு எதிராகத் தமிழீழப் போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் வாலிபர்கள் அவ்வப்போது தாக்குதல் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். சில தமிழ்ப் போலிசார், தமிழ்ப் போராளிகளின் அந்தத் தாக்குதல்களில் பலியாகிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அன்று ஒருநாள், ஞானஸே வரி தனது அன்பனான கிருஷ்ணனைக்; கோயிலில் கண்டபோது, இளமையும் கண்ணியமுமான அவனது உத்தியோக தோற்றம் அவளுக்குப் பெருமையாயிருந்தது. அவன் அனுப்பியிருந்த கவிதையின் காதல் மொழிகள் அவளின் ஆதமாவுடன் நுழைந்து விட்டன.

தமிழ்ப் போராளிகள் விடயத்தில் அவனை எச்சரிக்க வேண்டும் போலிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஒன்றிணைந்து நாட்களுக்கு முன்பு பலியாகிய, மயின்று குழந்தைகளின் தந்தையாகிய ஒரு தமிழ்ப் போலிசார் பற்றி ஊரெல்லாம் பசீகக் கொண்டிருந்தார்கள். அவளின் பாட்பியார் தங்களுடன் வந்திருந்த ஒரு மாமியுடன் பெரிய சத்தத்தில் ஏதோ பசீகக் கொண்டிருந்தபோது. யாரும் பாரக்காத தருணம் பார்த்து, கபட்டத்தோடு கபட்டமாய் நகர்ந்து கொண்டு, 'கவனமா இருங்கோ' என்று பதட்டத்துடன் சொன்னாள்.

அவன் அவளது கட்டளைகளுக்கு முன்பு மூன்றுவலுடன் தலையைசைத்து 'அப்படியே மைடார்லிங்' என்று காதல் பொங்கக் கிசுகிசுத்தான். அந்தப் புன்னகையிலிருந்து அன்பு. பாசம், அளப்பரிய காதல் அவளைத் திக் குமுகாடப் பண்ணியது.

'இந்த ஆழமான காதலைத் தனது ஆத்மாவுடன் பிணைத்து வைத்திருக்கும் இந்தக் கம்பீரமான, கவரமான, கண்ணியமான மனிதன் இன்னும் சிலகாலத்தில், என்னுடையவனாக இருக்கப் போகிறவன்' என்று உண்மை அந்தக் கோயிலின் சன்னிதானத்தில் அவளின் சிந்தனையில் திறிந்து விழுந்தது.

அவளது பாதுகாப்பு பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளை விளக்கமாகப் பசேவேண்டும் என்று அவள் மூடிவகட்பிக் கொண்டு, கோயில் பிச்சை மூடியத் திரும்பி வரும்போது, அவளுடன் வந்த பாட்பியிடம் ஏதோ சாட்டுச் சொல்லி விட்டுப் போலிசார் நின்றிருந்த கடைப்பக்கம் சின்றாள். கோயிலால் வருபவர்கள் தொகையாகவிருந்ததால், அந்த நேரத்தில் இவர்களை விசேடமாக அவதானிக்கப் போவதில்லை என்று அவளின் பதேமை மனம் சொன்னது.

அவனைச் சந்திக்க போலிசார் நின்றிருந்த ஓதுக்குப் புறமான பக்கத்தை நெருங்கும் போது அவளாக்கு முன்னால் நந்தி மாதிரி வந்து நின்ற அரூளம்பலம் மாஸ்டரன் அவள் எதிர்பார்க்கவில்லை.

'என்ன ஞானசேவ் வரி, வீட்டுக்குப் போறவழி இந்தப் பக்கமில்லையே' என்ற அரூளம்பலம் மாஸ்டரின் காரலிலிருந்த நக்கலான தொனி, அவரின் நயவஞ்சகமான பார்வை அவளாக்கு ஒரு சில வினாடிகளில் எத்தனையோ விடயங்ளையுணர்த்தியது. அவர்தன்னபை பின்தொடர்ந்து உளவா பாரக்கிறார் என்ற அவள் உள்ளுணர்வு உணர்த்தியது.

'இல்ல மாஸ்டர் கடையில் தண்ணி வாங்கப் போறன்' அவள் வாயில் வந்த பொய்யசைச் சொல்லி விட்டு நகர்ந்தாள். அவள் வலது கண்துடித்தது. உடம்பு படபடத்தது. இரவில் நித்திரை வரவில்லை. மனம் மிகவும் பதட்டத்தடன் எதையெல்லாமோ யோசித்தது.

அடுத்த வளெளிக் கிழமை எப்படியும் அவனுடன் பசேவேண்டும் என்று மூடிவகடன் அடுத்த நாள் அதி; காலையில் மூன்று தபோது தபிரத்தில் வெடித்ததுப்பாக்கி சத்தம் அவளின் இதயத்தைப் பிழந்து கொண்டு போனது.

ஒரு சில நிமிடங்களில் @'கிருஷ்ணராஜா' என்ற போலிஸ் காரனைப் பெடியன்கள் சூட்டும் போட்டான்கள், யாரோ அந்தப் போலிஸ் காரனைப் பற்றிப் பெடியன்களுக்குச்; சொல்லியிருக்க வேணும்' என்ற தகவல் பரவத் தொடங்கியது. கிருஷ்ணராஜா போலிஸ் பயிற்சி மூடித்து விட்டு யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்து சிலமாதங்களே ஆகியிருந்தன.

அநியாயமாகக் கொல்லப் பட்ட தனது அன்பன், கிருஷ்ணாவாகக் காணவால் வாய்விட்டழவும் முடியாது. அவளின் ஆத்மா, 'சமுதாயப் பிரச்சினையின்றி வாழ்வதாகவிரும்புதால் இன்றிலிருந்து நீ ஊமையாக இருக்கப் பழகிக் கொள்" என்று ஆணையிட்டது. ஒன்றிரண்டு நாட்கள் இரவு பகல் என்ற வித்தியாசம் தரியாமல் அவள் சித்தம் மரத்திருந்தது. தன்னோடு பிணைந்திருந்த உண்மையான ஞானேஸ் வரி என்ற பணை இறந்து போனதான ஒரு உணர்வு அவளையிறுக்கியது.

வாழ்வென்ற யதார்த்ததொடர் நாட்கத்தில், மற்றவர்களுக்காக இன்னுமொரு பாத் திரமாக அவள் நடமாடவணேடிய துரதிர்ஷ்டத்தை அவள் உள்ளுணர்வு உணர்த்தியது. இரு தங்கைகளுக்கும் இரு தம்பிகளுக்கும் மடித்தவள் அவள். அவளின் சயெற்பாட்களில் அவர்களின் எதிர்காலம் தங்கியிருக்கிறது.

இதுவரகைக்கும் அவன் காதலின் நினையில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஞானாவின் உயிரின் பாதி

அவளின் இறப்புடன் சட்டென்று பிரிந்ததையாரும் பரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவளின் கொலையை, 'தமிழருக்கெதிரான' இன்னுமொரு போலிசாரின் இறப்பாக ஊரார் எடுத்துக் கொண்டார்கள். கிருஷ்ணராஜா அவர்களின் துரத்தும் சொந்தக்காரன் என்பதை விட ஞானாவின் குடும்பத்தினருக்கு அவளின் கொலை எந்தத் தாக்கமும் இல்லை. ஞானாவாக்கும் அவனுக்கும் உள்ள தொடர்பைத் தெரிந்த ஒரு ஓரே ஒரு பரே வழியான அருளம்பலம் அவர்களுக்கு அதைச் சொல்ல மாட்டார் என்று அவளின் உள்ளுணர்வு சொல்லியது.

போராளிகளால் 'தமிழ்த் துரோகிகள்' என்று சூடப்பட்ட பலரின் மரணச் சடங்குக்குப் பொதுமக்கள் போகப் பயந்தார்கள். அந்தப் பயத்தையெனினும் வதைத்துக் கொண்டு

ஞானாவின் தாயார் சாட்டுக்காக ஒரு சில நிமிடங்கள் தலையைக் காட்டி விட்டு வந்தாள்.

'தமிழருக்கு எதிராக வந்த போலிசைக் கொலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்'.

'போராளிகளுக்குப் பிபிக் காத தமிழரின்' சடூதியான இறப்புகளுக்குக் காரணங்களும் நியாயப் படுத்தலும் மிகவும் கவனமாக நிலை நிறுத்தப் பட்டன. அதைக் களேவி கடைக்க யாருக்கும் துணிவில்லை. யாருக்கும் யாரையும் பிபிக் காவிட்டால் அந்தத் தமிழனதைத் 'துரோகியாகக் காட்டிக் கொடுக்க' அருளம்பலம் மாதிரியான ஒரு கவேலமான மனிதக் கிட்டம் யாழ்ப்பாணத்தில் உருவாகிக் கொண்டிருந்தது.

கிருஷ்ணராஜா இறந்த எட்டாம் நாள் இரவு அவளின் கனவில், அருளம்பலம் மாஸ்டரின் கோரமான சிரித்த முகம் வந்தது. அதைத் தொடர்ந்து குர்பிரமாகச் சூடப்பட்ட விழும்புத் கிருஷ்ணாவின்; இரத்தம் வடியும் உடலை அவள் தாங்குவதாக அந்தக் கனவு தொடர்ந்தது.

தன் உயிரைப் பறித்தவன் யாரொன்று கிருஷ்ணாவின் ஆவி கனவில் வந்து அவளிடை கதறுகிறதா,?

அவள் எழுந்தாள் காலையிருள் சாடையாகப் பிரிந்து கொண்டிருந்தது. அவளின் அன்பன் கிருஷ்ணாவைக் காட்டிக் கொடுத்தது யார் என்று ஞானாவாக்கும் அப்பட்டமாகத்

தெரிந்தது. அவளால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

ஞானா ஆசிரியை பயிற்சிக் கலாசாலகைக் குப் போனாள்.படித்தாள் ஆசிரியையானாள் .

1983ம் ஆண்டு கலவரம் கொழும்பிலுள்ள தமிழர் எல்லை அகதிகளாகக் கி யாழ்ப்பாணத்திற்கு அனுப்பி விட்டது. அவள் தகப்பன் எப்படியோ உயிர் தப்பி அவரின் குடும்பத்திடம் வந்தார் . அவர் கொழும்பில் பட்ட கொடும்பைகளைச் சொல்லிக் குழந்தை மாதிரி விம்மியழுவார் . அந்தக் குடும்பம் எதிர் காலத்தனை நினதை துப் பயப்பட்டு . வலையிழந்தால் மனமுடனத் தகப்பன் .அவரதை தாங்கித் தவிக் கும் தாய் . குடும்ப நிலை அவளைத் துயர்பட வைத்தது.

அடுத்தநாள் என்ன நடக்காமோ என்று தெரியாதமாதிரி அநியாயங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் தொடர்ந்தன.

தகப்பனார் வீட்டோடு இருப்பதால் மன உளைச்சலுக்கு ஆளாகிச் சிலவேளை எல்லோரிடமும் பாய்ந்து விழுவார் அல்லது அமையாக வெறித்துப் பார்த்து இருந்தார் . குழந்தைகளையும் குடும்பத்தையும் காப்பாற்றத் தவிக் கும் தவிப்பு ஞானசே வரியதை துயர்ப்படுத்தியது. தாயும் மகளும் ஊரிலேயே ஆசிரியைகளாக இருப்பது ஒரு விதத்தில் நிம்மதியாகவிரும்புதாலும் வீட்டில் வளராமல் ஆண்குழந்தைகளின் எதிர் காலம் பற்றிய கவலை அந்த வீட்டில் எல்லோர் மனதிலும் வியாபித் திருந்தது.

யாழ்ப்பாணம் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. பல தமிழ் இளைஞர்கள் 'போராளிகளாகப் பல குழுக்களில் சேர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள் . வசதியுள்ளவர்கள் தங்கள் பையன்களை எப்படியோ வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள் அவளது பெரிய தம்பியை வெளிநாடு அனுப்பத் திட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது.அதற்குத் தவேயான பணத்தனை எப்பிப்புரட்டுவது என்பது அவர்கள்குப் பெரிய கவலையாயிருந்தது. அத்துடன் வீட்டிலிருக்கும் வயது வந்த பெண்களுக்கு நல்ல மாப்பிள் எல்லை தேடுவதும் ; தலையிடியதைத் தந்தது.

பெரிய இடத்து முக்கிய மனிதர்களில் ஒருத்தரான அருளம்பலம் மாஸ்டரும் லண்டன் போவதாகக் கதையிடப்பட்டது. அது மட்டுமல்லாமல் ,அருளம்பலம் மாஸ்டர் ஞானாவதை திருமணம் செய்ய விரும்புவதாகச் சொல்லியனுப்பியபோது. அவளின் தாய் தகப்பன் மிகவும் பரிபுடன லண்டன் சில்லப் போகும் அவளின் அதிர்ஷ்டத்தைப் பற்றிய பசீனாரர்கள் .

அவர்க்கும் அவள்க்கும் பத்து வயது வித்தியாசம் என்பது பற்றி யாரும் கவலைப்படவில்லை.அவள்க்கு அவரதை திருமணம் செய்ய விரும்பமா என்று கட்ட யாரும் கேட்கவில்லை, கவலைப்படவில்லை.அவள்க்கு இருபத்தனை து வயது,அவர்க்கு முப்பத்தனை து வயது,அத்துடன் அவர்க்கு அப்போதே ' கர்ம வியாதி' என்று சொல்லப்படும் நீ ரழிவாநோய் இருந்தது.திருமணத்தில் அவளின் கருத்துப்பாட்டுக்கு அக்கறை எடுக்க அந்த நெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்தில் யார்க்கும் பொறுமையோ அல்லது தவேயோ இருக்கவில்லை.

அவளின் முடிவில் அவளின் தம்பி லண்டன் சில்லவது தங்கியிருக்கிறது. அத்துடன் தங்கைகளின் எதிர் காலமும் தங்கியிருக்கிறது என்று அவள்க்குத் தெரியும் .

அவள் மவுனமாக அவருக்குத் தலையைத் தாழ்த்தித் தாலியை மாட்டிக் கொண்டாள். ஊர் உலகிற்காக, ஒரு நடமாடும் பிணமான அவளைத் தன்னுடையவளாகக் கி அவர் அவள் உடம்புடன் புணரப் போவதை நினதைத் து அவளாக் கு அருவரூப்பாக இருந்தது.

லண்டன் வாழ்க்கை கடினமானது. அவரின் படிப்புக்குரிய வலையை கிடக்கவில்லை. அவர் எதிர்பார்த்தபடி திருமணவாழ்வும் அவருக்கு மிகவும் அதிருப்தியாகவிரும்புந்தது. இரவின் அமதியில் இன்னொரு உயிர் தன்னருகில் படக்கிறதா என்று கட்ட அவருக்குச் சந்தகேமாகவிரும்புந்தது. அமதியான வறெறிரூளில் அவர் அவளின் உடம்புடன் புணர்ந்து முடிந்ததும் அவர் அயர்ந்து துங்கிவிடுவார். அவள் குளியலறையைக் குச் சனென்று குளித்து விட்டுப் படுப்பாள்.

யாரும் வந்தால் கலகலப்பாகவிரும்புக்கும் ஞானா, அவர்கள் இருவரும் தனிமையாக இருக்கும் போது அவருக்குரிய கடமைகளைச் செய்தாள். அதற்கப்பால் அவர்கள் இருவருக்குமிடையில் பரிதாப எந்த இணைப்பும் கிடையாது. அவளின் அசாதாரண மவுனம் அவரைப் பயமுறுத்தியது.

அவர் தனது நோய்களுக்கு விபிவ தடிக் கோயில்களை நாடினார். ஆனால் வயது கட்டிக் கொண்டுவர, அவரின் நோய்களும் விரிந்து முக்கல்களும் முனகல்களும் இரவனை நிறைத்தது. அவள் அவருக்குக் 'கரசைசல்' கொடுக்கக் கட்டாது என்று தனியறையில் தஞ்சம் புகுந்து விட்டாள். அவளாக் கு அப்போது வயது நாற்பது.

ஞானா மிகவும் திறந்த நிர்வாகியாக அவர்களின் (அவரின்?) வீட்டை நிர்வகித்தாள். ஏற்கனவே சலரகோக்க காரணான அவருக்குத் தவையான உணவு வகைகளைத் தயாரித்துக் கொடுத்தாள். இருவரும் ஒரே வீட்டில் ஓட்டுதலற்ற ஒரு கவரவத தம்பதிகளாகப் பவனி வந்தார்கள்.

அவர்கள் கார் வாங்கினார்கள். அவரின் விரக்தியை மறக்கக் கொஞ்சம் குடிக் கத் தொடங்கினார். நீ ரழிவ நோயுடன் குடியும் சரேந்ததால் அவரின் 'சினகேதர்களாக' லண்டனுக்கு வந்த கொஞ்சகாலத்தில் அவருக்கு இருதய நோயும் பிளட் பிரஷரும் வந்தன.

அவர்களுக்குக் குழந்தைகள் கிடையாது. லண்டனுக்கு வந்த காலத்தில் அவர்கள் ஞானாவின் தம்பியுடன் ஒரு வீட்டில் கட்டட்குடும் பமாக வாழ்ந்தார்கள். ஞானாவின் தம்பிக் கு மட்டு என்று குழந்தைகள். அவனது மனைவி ஒரு அவளது வீட்டில் ஒரே சலெலப் பிள்ளை அத்துடன், லண்டன் குளிரால் அடிக் கடி தடிமலும் இரூமலும் என்று அவதிப் படும் ஒரு நோஞ்சான், அத்துடன் குழந்தை வளர்ப்பு அதிகம் திரியாதவள்.

தம்பி தங்ககைகளுடன் வளர்ந்த ஞானா தம்பியின் மூதலாவது குழந்தை மதிலியதைத் தனது குழந்தைமாதிரி வளர்த்தாள். மதிலியின் அணைப்பும், ஆறுதலும் ஞானாவின் ஓடிந்து விட்ட இதயம் ஓரேயேடியாகச் செயற்படமல் விடுவதைத் தடுத்து ஞானாவின் வாழ்வில் எதோ ஒரு பிடிப்பையுண்டாக் கியது. 'மடைர்லிங் பபே' என்று கட்டிக் கொஞ்சுவாள்.;

மதிலியை அவள் கட்டிக் கொஞ்சுவதை அரூமப் பலத்தார் அதிகம் விரும்பமில்லை. ஆனால் ஞானாவை ஒரு 'மலடி' என்று அவரால் திட்டவும் முடியவில்லை.

அவர்களுக்குக் கழந்தைகள் இல்லாமலாகக் குழந்தைகள் தான் ஒருகாரணம் என்று அவர் மனம் சொல்லியது. மனதிலி மாமி ஞானாவின் அளப்பரிய அன்பில் வளர்ந்தாள். மனதிலியுடன் ஞானா இறக்கமாக இரூப்பத்தை அவர் விரும்பவில்லை. கட்டிய விரைவில் தங்களுக்கு ஒரு வீட்டு வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் தனிக் குடித்தனம் வந்தார்கள். டாக்டராக இப்போது வலையைச் செய்யும் மனதிலிக்குத் தனது மாமி ஞானாவில் மிகவும் பற்று.

அருளம் பலத்துக்கு இப்போது எழுபது வயது. ஞானஸேவரிக் கு அறுபது வயது. அவர்கள் லண்டனுக்கு அகதிகளாக வந்து வந்து முப்பத்தாறு வருடங்களாகின்றன. அருளம் பலத்தார் ஞானாவை நடத்தும் விதம் மனதிலிக்கு அறவே பிபிக் காது.

அருளம் பலத்தாரின் சம்பளமற்ற வலையைக் காரியாகத்தான் ஞானா அந்த வீட்டிலிருக்கிறாள் என்று மனதிலிக்குத் தெரியும். மனதிலிக்குத் தனது மாமியின் வாழ்க்கை பற்றியத் தொடங்கியிருப்பதை ஞானா உணர்ந்து கொண்டாள். ஆனால் மனதிலி தங்களின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்குள் உள்நுழைவதை அவள் அனுமதிக்கப் போவதில்லை என்பதை மறமுகமாகச் சொல்லி விட்டாள்.

அருளம் பலத்தாரின் வீட்டுக்கு டாய்லெட் திருத்த வந்த ஆங்கிலியேன் ஞானாவை 'டார்லிங்' என்று கப்பிட்டதற்காக உள்ளூராட்சியில் முறைப்பாடு செய்த சில தினங்களில் மனதிலி மாமியைப் பார்க்க வந்திருந்தாள்.

அருளம் பலத்தார் மிகவும் ஆத்திரத்துடன் இருப்பதற்கு மனதிலிக்குக் காரணம் தெரியவில்லை. அவளின் விசாரணையின் போது, தனது மனவையின் தாய்மகைக்குக் களங்கம் விளைவிக் கும் வகையில் ஞானாவை 'டார்லிங்' என்று அழைத்த அந்த ஆங்கிலியே வலையைக் காரணப் பழிவாங்க ஞானா உதவி செய்யவில்லை, அந்த ஆங்கிலியேனின் 'டார்லிங்' வார்த்தையால் ஞானா மன உளைச்சலால் வருந்தினாள் என்று எழுதித் தர மறுக்கிறாள் என்று அருளம் பலத்தார் துள்ளிக் குதித்தார்.

மனதிலி லண்டனிற்குப் பிறந்து வளர்ந்தவள். 'டார்லிங்' என்ற வார்த்தைக்கும் தமிழ்ணர்வின் பரிசுத்த சிந்தனைகளுக்கும் ஒரு சம்பந்தமில்லை என்று தெரிந்தவள். வயதுபோன பெண்களைக் காரர்கள், மட்டுமல்ல, ரெயில் வெ உத்தியோகத்தர். டக்சிக் காரர்கள் என்போர் 'டார்லிங்' என்று சொல்வது சர்வசாதாரணம் என்று மனதிலி அவருக்கு விளங்கப் படுத்துதினாள்.

ஞானாவுக்கு அவரின் வஞ்சக உணர்வு தெரியும். அன்று வலையைக்கு வந்திருந்த ஆங்கிலியேன் ஐம்பது வயதுள்ளவன். கலகல வனென்று பசீகக் கொண்டிருந்தவன். ஞானாவை 'டார்லிங்' என்று கப்பிட்டவன். அன்று அவன் அன்புடன் அவளுடன் 'டார்லிங்' பசீயது அவருக்குப் பிபிக் கவில்லை. அவளை அன்புடன் நசீத்தவர்களுக்கு என்ன நடக்கும் என்ற தெரியும். இந்த வலையைக் காரனுக்கு எதிரான முறைப்பாடு கொடுத்தால் அவனுக்கு வலையைப் போவது மட்டுமல்ல, முதியோருடன் கவரவக் குறைவாக நடந்த குற்றத்தின் அடிப்படையில் இனி அவனுக்கு எந்த வலையும் கிடகைக் காமலும் போகலாம்.

டாய்லெட் திருத்த வந்தவன் ஞானாவுடன் பசீகக் கொண்டிருக்கும் போது தனக்கு இரு வளர்ந்த கழந்தைகளிருப்பதாகவும், முற்றப் பெண் தாயாகப் போவதாகவும் தனது பரீகக் கழந்தைக்குத் தொடர்பில் வாங்கிக் கொடுக்க ஓவர்டமைச் செய்வதாவும்

ஞானாவகக் குச் சொல்லியிருந்தான் .

அவனுக்கு வலேபை போக ஞானா உதவி செய்ய மாட்டாள் . அவன் ஒரு நல்ல தகப்பன் என்று அவனின் பச்சிலிருந்து தெரிந்தது . அருளம் பலத்தார் , ஞானாவின் பிடிவாதம் , தன்னமைதிக் காத அகங்காரம் பற்றி மனதிலிக் குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார் .

ஏனோ அந்த நேரம் ஞானாவின் ஞாபகத்தில் அவள் அன்பனாகவிருந்த கிருஷ்ணன் வந்தான் . அவனின் கவிதைகளில் 'எனது உயிரின் மறுபாதி' என்றுதான் தொடங்கினான் . உறவு நெருங்கியிருந்த காலத்தில் 'மடைர்லிங்' என்று அவளாகக் கப்பிடத் தொடங்கியிருந்தான் . அவனுடன் வாழக் கொடுத்து வதை திருந்தால் , இரவின் தனிமையில் காதலில் ; அவளையணைத்துக் கொண்டு 'மடைர்லிங்' என்று கொஞ்சியிருப்பானா ?

அருளம் பலத்தாரைவிட ஆங்கிலத்தில் மிகவும் திறமையுள்ள கிருஷ்ணன் அவளை 'டார்லிங்' என்று அழைத்திருப்பான் என்று நினைத்து மனதுக்குள் கொதிப்பதற்கு, அவளையாரும் , 'டார்லிங்' என்றழைத்தால் எரிச்சல் படுகிறாரா அவள் கணவர் ? அல்லது, அவள் பியூட்டரியிற் படித்த காலத்தில் , அவளுக்குத் தெரியாமல் கிருஷ்ணாவின் கடிதங்களை அருளம் பலம் கள்ளமாகப் படித்திருப்பாரா ?

ஞானாவைக் காதலித்த குற்றத்திற்காகத் , தமிழ்ப் போராளிகளுக்கு கிருஷ்ணனை ஒரு தமிழ்த் துரோகியாகக் காட்டிக் கொடுத்து அவனின் உயிரை எடுத்து விட்டு ஞானாவைத் தன் சவேகியாகப் பழிவாங்குபவர் ; தனது கணவர் என்பதை ஒருநாளாகக் கு மனதிலிக் குச் சொல்ல வண்டும் போலிருந்தது .

தோட்டத்து, மரம் சட்டி கொடிகளைத் தடவும் போது அவளுக்குக் கிருஷ்ணாவின் ; ஞாபகம் வரும் . மலர் மொட்டுக்கள் 'மடைர்லிங்' என்று கிசுகிசுத்துக் கொண்டு காற்றுடன் அவளைத் தடவுவதாகக் கற்பனை செய்வாள் . படித்துக் குலுங்கும் மல்லிகையில் அவனின் புன்னகை நிழலாடும் . அவள் இறந்து அழியும் வரை அவளின் தொலைந்து விட்ட பாதி உயிர் யாழ்ப்பாணத்தில் , அவளின் 'டார்லிங்' கிருஷ்ணாவின் ; நினைவில் ஊசலாடும் .

rajesmaniam@hotmail.com